

S pojmem „Bálintovská skupina“ jsem se setkala poprvé před dvěma roky, když jsem nastoupila na K – centrum a zúčastnila jsem se první supervize. Byly mi vysvětleny pravidla a já jen s úžasem sledovala, jak se pro zdánlivě neřešitelné věci nacházejí různé možnosti řešení, díky odlišným pohledům na věc - (čím různorodější skupina lidí, tím lépe), kdy jsem měla možnost nahlédnout do uvažování ostatních.

V tu dobu přišlo i pozvání na „Bálinta“ v rámci OCHT. Přiznám se, že jsem se poprvé zúčastnila hlavně pro to, že sezení vedl bývalý dlouholetý vedoucí K – centra - pro mě to tedy byla možnost načerpání zkušeností. Ale už po prvním sezení jsem zjistila, že velkým přínosem pro mě jsou i ostatní pracovníci, pracující s naprosto odlišnou cílovou skupinou. Ze začátku jsem byla vděčná za emoční podporu a sdílení zkušeností – moje případy se převážně týkaly mého osobnostního nastavení a jeho dopadech na moji práci. Až pak, vědoma si těchto svých vlastností jsem dokázala pochopit určité souvislosti při práci s klienty.

Člověk je tvor nedůvěřivý a nerad ukazuje své slabé stránky, tady bych ráda zdůraznila, jak je i pro mě důležité vědomí toho, že vše co se na Bálintu otevře, tam i zůstane. A že pokud chci vykonávat svoji práci kvalitně a s co největším přínosem pro klienty, musím se neustále učit, a to i z vlastních chyb a taky pracovat na svých vlastních nedokonalostech. A to si připomenu vždy díky Bálintu.

3. 8. 2011